

گزارش ویژه حزب ملت ایران - ۶ خرداد ۱۳۷۴

دیدار و گفتگوی داریوش فروهر و سرتیپ عزیزالله امیررحیمی

صبح روز شنبه، ششم خردادماه، داریوش فروهر، رهبر حزب ملت ایران، و تیمسار سرتیپ عزیزالله امیررحیمی در تهران دیدار و گفتگو نمودند. در این دیدار، داریوش فروهر ضمن اشاره به روند رویدادهای داخلی کشور در طول روزهای اخیر و بی‌تفاوتی کامل نظام حاکم نسبت به خواست قشرهای گوناگون جامعه در زمینه‌ی برقراری مردم‌سالاری در ایران گفت:

سردمداران جمهوری اسلامی، به رغم اختلاف سلیقه‌های تاکتیکی، با درپیش گرفتن سیاست استراتژیک دنباله دادن به روند یکه تازی و در انحصار درآوردن تمام رسانه‌های همگانی، همچنان ساز خود را می‌نوازند و در برابر اندک شمار فریادهای اعتراض‌آمیز سازمان یافته یا پرخاش‌های بزرگ خودجوش، مانند خیزش حق‌طلبانه‌ی مردم اسلام شهر، به زور توسل می‌جویند یا به روش ناجوانمردانه‌ی دشنام دهی و لجن پراکنی‌های رسوا شده‌ی ویژه‌ی حکومت‌های توتالیتر روی می‌آورند.

جمهوری اسلامی با درپیش گرفتن یک سیاست خارجی خام و دور از واقع بینی کوشیده است تا ملت ایران را نیز با خود به گوشه‌ی انزوا بکشاند و سپس، به بهانه‌ی ستیز با دشمنی‌های نابجایی که خود تراشیده است، به تدریج، فضائی را پدید آورد تا در آن هر کوشش آزادی‌خواهانه را به بهانه‌ی رویارویی با خطر بیگانه به سرعت سرکوب کند. در دیدگاه من، هر بیگانه را می‌توان با ندانم‌کاری به دشمنی برانگیخت؛ و، با افسوس بسیار، دیری است این شیوه به هنر اصلی جمهوری اسلامی بدل گردیده است.

ایالات متحده‌ی آمریکا همچون ابرقدرتی با ویژگی‌های امپریالیستی در گوشه و کنار جهان ملت‌ها تنها در راستای سود و صلاح خود گام برمی‌دارد؛ و اکنون هم تحریم اقتصادی ایران، که به عنوان زیر فشار قرار دادن جمهوری اسلامی پیش کشیده شده، با همین زمینه است. ولی من همواره گفته ام هیچ قدرت بیگانه‌ای، چه بزرگ و چه کوچک، نمی‌تواند به هستی، یکپارچگی و حتی پیش‌روندگی ملتی بیدار، که از نظام سیاسی مردم سالارانه برخوردار باشد، ضربه بزند. با دریغ، آنچه در ایران امروز می‌گذرد سلطه‌ی نظامی به کلی بریده از مردم و ناآشنا با خواست‌های ملی ایرانیان است که می‌کوشد با ایجاد دشمنی‌های تاکتیکی برون مرزی و آوازه گری در این راستا بر عمر خود بیفزاید و گاه هم با چرخشی یکصدو هشتاد درجه ای به در یوزدگی رود.

اگر سردمداران جمهوری اسلامی به راستی بر مردمی بودن پایه‌های فرمانروایی خود باور دارند، چرا به برگزاری یک گزینش همگانی در فضای سیاسی باز برای روشن شدن خواست اکثریت ملت تن در نمی‌دهند و باز هم به زمینه‌چینی برای برگزاری تکراری انتخابات نمایشی سرگرم هستند؟ اگر جمهوری اسلامی از پشتیبانی مردم برخوردار است، چرا دگراندیشان این فرصت را ندارند تا فارغ از سرکوبگری‌های گماشتگان امنیتی و انتظامی در کشور به فعالیت‌های سیاسی بپردازند؟ اگر شرط‌های پیش‌کشیده در این زمینه پذیرفته شود، که می‌توان نفس کشید، می‌توان انتقادهایی از وضع کنونی بر زبان آورد، ولی باید چارچوبه‌ی نظام واپس‌گرایانه‌ی جمهوری اسلامی را پذیرفت، بی‌گمان جز سیه روزی بیشتر در انتظار مردم ایران نخواهد بود.

حزب ملت ایران، که بی‌هیچ هراس در صف نخست نهضت سلطه ستیزانه‌ی ایرانیان ایستاده است و باور دارد که تنها با برقراری نظامی مردم‌سالار، نظامی برخاسته از اراده‌ی ملت، می‌توان ایران را بازسازی کرد و به بزرگراه پیش‌روندگی انداخت، اعتقاد دارد با بهره‌گیری از آزمون‌های تاریخی می‌توان، ضمن گفتن «نه» به خواست‌های آزمندان‌هی استعمارگران، جمهوری اسلامی را هم از اریکه‌ی یک‌ه تازی به زیر کشید. در این راستا نباید از یاد برد که آزادی دادنی نیست، بلکه گرفتاری است و آن‌ها که گوشه‌ی چشمی به دیکتاتور نشان می‌دهند در حقیقت به زنده داشت اسطوره‌ی همبستگی ملی و برپایی سامانی مردم‌سالارانه آسیب می‌رسانند. حزب ملت ایران به پیروی از رهنمودهای مصدق بزرگ بارها همه‌ی سازمان‌های سیاسی و نهاد‌های صنفی و همه‌ی آرمان‌خواهان ناسازوار با روند یک‌ه تازی در کشور را به اتحاد همه جانبه فراخوانده است و افق آینده را در این زمینه روشن می‌بیند.

من، ضمن استقبال از بیانیه‌های امضا داری که در راستای طلب کردن انتخابات آزاد داده شده است، هشدار می‌دهم که بدون شکل سازمانی دادن به جنبش خواستار برپایی مردم‌سالاری نمی‌توان ره به جایی برد و چه بسا به برآوردن نیاز جمهوری اسلامی به نمایش حضور کوشای دگراندیشان در درون کشور کشیده شود. در باور من، آن‌ها که در نیمه‌ی فروردین‌ماه گلوله بر سینه‌ی ایرانیان به‌خشم آمده نشان‌دند و اسلام شهر را به خون کشیدند در حقیقت مشروعیت حکومت خویش را هدف قرار دادند. امروز دشواری مردم ایران دیگر خواستن چند امتیاز، همچون از نمود جمهوری اسلامی کلاهی بردن یا به چند کرسی نمایندگی مجلس شورای اسلامی دست‌یافتن، نمی‌باشد، بلکه دشواری مردم ایران یافتن راه حلی برای کنار رفتن سردمداران جمهوری اسلامی از قدرت و سپردن کار زمامداری کشور به برگزیدگان راستین ملت است.